

Men når vi taler de enkelte områder, vil der blive indbudt til brede samtaler omkring en ny filmlov, en ny medielov og strukturen for hele kunststøtten. Vi tager fat på mange andre udfordringer: en provinspulje til kulturaktiviteter i provinsen, så ikke alt skal foregå i København, vi tager initiativer til nogle idrætsaktiviteter, og i det hele taget prøver vi at samle op inden for en bred vifte af forskellige områder, og der vil vi indbyde bredt til forhandlinger og håber på, at man konstruktivt – også fra Enhedslistens side – vil møde op til de forhandlinger.

Kl. 14.30

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning, og derefter går vi til anden runde.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Enhedslisten vil altid møde op konstruktivt, det kan jeg forsikre ministeren for.

Men jeg vil gerne sige til ministeren, at hvis det nu undervejs i sådan en drøftelse viser sig, at der er noget, som vil koste en lille smule penge – og vi er jo nede i nogle beløbstal, som kan klares gennem aktstykker i Finansudvalget – så håber jeg, at der vil være en vilje fra regeringen til alligevel at kigge på det, også hvis det er noget, som kan reddes eller rettes op ved hjælp af et aktstykke.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole Sohn har ønsket ordet og får det.

Ole Sohn (SF):

Også jeg vil sige tak for debatten og også tak for ministerens besvarelser, selv om indholdet af besvarelserne jo ikke alt sammen var noget, som vi umiddelbart kunne sige ja til eller støtte.

Jeg vil godt lige anholde et par bemærkninger om, at debatten har fokuseret meget på penge. Det har den, og det gør politik i mange facetter ofte, men der har dog trods alt også været en gennemgående linje, hvor vi har drøftet holdninger, og det synes jeg er nok så væsentligt.

En af bevæggrundene fra SF's side for at stille forespørgslen har netop været at få en holdningspræget debat for at få slået fast, at det er helt afgørende for os, at vi har en fri og uafhængig kunst, og det er en forudsætning for at bidrage til samfundets udvikling, eller man kunne måske fristes til at citere Julius Bomholt, som engang, jeg tror, det var i 1943, sagde, at et skaben-

de åndsliv er et af hovedbeviserne for, at vi lever. Og det har han jo så evigt ret i.

Jeg mener, at den holdningsprægede debat har været en rød tråd i hele vores diskussion. Det er klart, at økonomien spiller en stor rolle, for det har noget at gøre med, om man skal betragte kultur som noget, vi kan bruge penge på, hvis vi i øvrigt har lidt i overskud – det er jo lidt den opfattelse, vi desværre har fået af den måde, regeringen har ageret på i forbindelse med finansloven – eller om man skal foretage investeringer i kulturlivet, i kunsten ud fra, at det kan berige os og give os oplevelser, som også kan være med til at videreudvikle vores velfærdssamfund og dermed også understøtte den ekstra dimension, der ligger i moderne kulturpolitik, netop et erhvervs-potentiale.

Jeg vil godt sige noget i forbindelse med de dagsordener, der kommer til forhandling her senere på foråret, hvor ministeren har tilkendegivet, at der vil blive inviteret til forhandlinger. Nu går jeg ud fra, at når ministeren siger drøftelser, mener han forhandlinger – han nikker, og det er jeg glad for – for her er det også et spørgsmål om, hvordan vi investerer i fremtiden.

Vi ved, at et af emnerne, der kommer for ud over kunstrådsstrukturdebatten, er spørgsmålet om medieaftale og filmforlig, og jeg synes uden at gå i dybden med indholdet af det, at man også her kan bruge et godt citat, som er meget illustrativt med hensyn til, hvordan man skal handle den del af kulturpolitikken, som har med film at gøre. Jeg vil citere producer Peter Aalbæk, som med henvisning til regeringens planlagte nedskæringer for de kommende år – nu er det jo ikke vedtaget, men af budgetoversigten fremgår det, at der skal skæres 40 mio. på filmstøtten – har sagt det på den måde, at det svarer til, at man, efter at Danmark vender tilbage med europamesterskabet i fodbold, så skærer på fodbolden.

Sådan hænger tingene jo ikke sammen, selvfølgelig skal man ikke skære, fordi noget går godt, man skal tværtimod være med til at gøde det vækstlag, som danner forudsætning for, at vi også siden hen får nogle gode danske film. På nøjagtig samme måde kan man sige det med hensyn til teatret, arkitekturen, litteraturen osv. osv. Det hænger i høj grad sammen med den måde, som vi tilrettelægger vores kulturpolitik på. I øvrigt er kulturuddannelserne også væsentlige, for de er også med til at føde fremtidige talenter og stjerner og i det hele taget med til at berige samfundet.